

« zurück blättern vor »

OBERKONDUKTOR subst. m., ab 1913; ‘Eisenbahnschaffner, der Führungsfunktionen ausübt; Zugführer’ – ‘konduktor kolejowy sprawujący funkcje kierownicze; kierownik pociągu’: 1919 SŁKOL *oberkonduktor – starszy konduktor*. ◊ 1967 Stol. 18, DOR *Wyjątkowo dokładnie zapamiętałem wszystko, co wówczas [w 1910 r.] działo się na peronie – poczynając od żandarma z białymi sznurami, błyszczącego dzwonu stacyjnego i oberkonduktora naszego pociągu*. – Sw, DOR (przestarz.). ◊ **Etym:** nhd. *Oberschaffner* subst. m., ‘der Zugführer (in Süddeutschland *oberconductor*)’, GRI. ◊ **Konk:** *nadkonduktor* subst. m., bel. seit 1890, DOR, zuerst geb. Sw. ↑ *ober*. ◊ **Der:** *oberkonduktorski* adj., zuerst geb. Sw; *oberkonduktorstwo* subst. n. sgl., zuerst geb. Sw. ❖ Die Bezeichnung wurde offensichtlich als Ganzes aus dem Deutschen übernommen. In SŁKOL 1919 s.v. *nadkonduktor* wird als die deutsche Entsprechung (wohl österreichisch) *Oberconductor* angegeben.

« zurück blättern vor »